

جایگاهی که خاص نظامیان بود

۱۳ مهر ۱۴۰۱ ساعت ۱۷:۱۴

یکی از مهم‌ترین مصادیق این موضوع، توسعه ناموزون ارتش نسبت به سایر نهادها و وزارتخانه‌های کشوری و خصوصا جایگاه‌های اقتصادی کشور بود.

جایگاه نظامیان در حکومت پهلوی دوم بسیار خاص بود و این خاص بودن مصادیق زیادی داشت. اما آنچه که در رابطه با این جایگاه مهم است این است که بسیاری از مردم علیرغم توانمندی‌های خود، امکان رسیدن به آن جایگاه‌ها را نداشتند، زیرا فاقد رانت دولتی یا حکومتی بودند.

«یکی از مهم‌ترین مصادیق این موضوع، توسعه ناموزون ارتش نسبت به سایر نهادها و وزارتخانه‌های کشوری و خصوصا جایگاه‌های اقتصادی کشور بود. همچنین به این مسئله می‌توان مباحثی همچون علاقه و تعمد محمدرضا پهلوی به پوشیدن لباس نظامی در تمامی مراسم‌های بین‌المللی اشاره داشت. یکی از این مراسم، المپیک ۱۹۶۸ لندن بود. در ادامه ی سلطنت وی نیز این رویه ادامه داشت. حضور وی با لباس نظامی در مراسم عزاداری امام حسین (ع) و یا تشریف به حرم مطهر حضرت امام رضا (ع) با همین کسوت، از دیگر مصادیق موجود در این حوزه است. واگذاری اختیارات بیش از حد معمول به نظامیان و رشد غیر متعارف آنان در سطح جامعه نیز از دیگر دلایل مطرح در این حوزه محسوب می‌گردد کارکنان ارتش براساس اصولی ثابت، خشک و غیرقابل انعطاف نظامی و در محیطی بسه آموزش دیده و رشد می‌کردند و مرحله به مرحله در سال‌های خدمت، با معنا و مفهوم اطاعت کورکورانه بیشتر آشنا شده و به آن خو می‌گرفتند. پهلوی دوم، تیمسارهای خود را طوری تربیت کرده بود که در یک محیط بسته و طبق چارچوب‌های تعیین شده از سوی شخص محمدرضا عمل و حرکت نموده و تابع محض وی باشند. از سویی دیگر، به علت عدم اعتماد شاه به دیگران و مداخله در جزئیات امور، تمام سیستم سیاسی و نیروهای مسلح به شخص او وابسته بودند و هیچ کس در هیچ جایگاهی قادر نبود به طور مستقل، اقدامی را اجرایی نماید.»

منبع: شاداب عسگری، بهائیان نظامی در حکومت پهلوی دوم، تهران، موسسه فرهنگی هنری و انتشارات مرکز اسناد انقلاب اسلامی، ۱۳۹۶، صص ۱۶۶-۱۶۷

آدرس مطلب :

<https://www.cafetari.kh.com/news/48948/نظامیان-خاص-جایگاه/>